

לאכול את הרבנות הצבאית

תסריט לחממה הקומית

מאת: נדב לשם

בהנחיית: מיה דרייפוס

מס' טלפון: 054-2160554

כתובת דוא"ל: nadav1@mail.tau.ac.il

1. חוץ. שטח הבסיס – יום.

גילי (21), קצין בדרגת סג"מ, צועד ברחבי בסיס צבאי ומדבר עם הטלפון צמוד לכתף. במקביל הוא מסמן דברים ברשימת משימות במחברת של קורס קצינים בבה"ד 1.

גילי

כן. היום בבוקר. זה אצלך במגירה. איך שאני חוזר למשרד אני אשלח להם. אין בעיה יוני, סגור. אז יאללה אני- מה? שמחה? הרס"ר? אוי שיט-

גילי לא מסתכל לאן הוא הולך, ונתקל **בשמחה (65)**, רס"ר מטבח רחב ועבה, שחוסם את דרכו בידיים משולבות.

שמחה

מה, גלילי? חצי שעה אין לך בלו"ז בשבילי?

גילי

סליחה שמחה, אני פשוט בעומס נורא בגלל המצב, והאמת שאני בדיוק בדרך ל-

שמחה

אתה מוכן להסביר לי איך זה שכל החיילים בבסיס עושים תורנויות מטבח, חוץ מהחיילות שלך?

גילי

תראה, בגדול הן פטורות מדברים כאלה-

שמחה

פטורות? מי פטר אותן?

גילי

הן סמב"ציות, זה בהגדרת התפקיד-

שמחה

אפשר להגדיר מחדש. בחיאת, אפילו קרביים נותנים יד במטבח, גלילי!

גילי

פשוט – זה תפקיד מבצעי, בסדר?? יש להן דברים יותר חשובים לעשות.

שמחה

אתה חושב שלי אין דברים יותר חשובים לעשות?

גילי

מה? לא, מה פתאום-

שמחה

אז אתה פשוט חושב שהזמן שלהן יותר חשוב מהזמן שלי.

גילי

ממש לא, שמחה-

שמחה

אה, מעולה. אז אם כך אין בעיה שהן יעשו תורנויות
מטבח, נכון?

גילי מתלבט מה לענות כשלפתע **בר (20)**, סמלת, מגיעה אליהם בריצה.

בר

גילי, גילי!

בר מנסה למשוך משם את גילי, אבל שמחה עוצר אותם.

שמחה

חיילת, את לא רואה שאנחנו באמצע שיחה?

בר

בוא מהר, זה דחוף!

גילי מושך בכתפיים בשובבות ונותן לעצמו להיגרר.

גילי

מצטער, שמחה, זה מבצעי. אני אשלח לך זימון!

שמחה

כוס אמק-דיר באלק, גילי!

גילי בורח משם עם בר לפני שלשמחה יש הזדמנות למחות. היא לוקחת אותו למבנה בטון
מבוצר היטב – החמ"ל.

גילי

תודה, הצלת אותי ברמות-

בר ממשיכה למבנה צדדי שסמוך לחמ"ל – המטבחון. בכניסה אליו עומדים ומתווכחים **יולי**
(18), טוראית, ואביתר **(20)**, חייל דתי. אביתר מנסה לקחת בכוח קופסת אוכל מהידיים
של יולי. כשגילי מבין שבר לוקחת אותו לשם הוא משתחרר מאחיזתה ונעצר.

גילי

בר...

בר

אתה חייב להגיד לו שהוא חוצה את הגבול!

בר ממשיכה לבד ונכנסת באמצע בין יולי ואביתר. הם ישר מתחילים לצעוק אחד על
השנייה. גילי נאנח, וניגש אליהם באיטיות.

גילי

היי אביה. מה... מה הסיפור הפעם?

אביתר

חיילת שלך לא מוכנה להראות לי מה יש לה בקופסת
אוכל.

בר

היא לא חייבת!

אביתר

אז היא גם לא חייבת לחמם אותה במטבחון-

גילי

שנייה – זה עניין של כשרות? יולי, יש לך שם משהו לא כשר?

יולי עושה 'לא' צייתני עם הראש. גילי מחווה בידיו לצדדים כאילו הבעיה נפתרה.

גילי

בסדר?

אביתר

תסלח לי אם בהתחשב בהיסטוריה של הצוות שלך אני רוצה לוודא את זה בעצמי. תבין, אני משתדל לא לדחוף את האף, אבל כבר יש גבול-

בר

לדחוף את האף?? זו חדירה לפרטיות!

אביתר

פרטיות זה בבית של אמא שלך, חמודה. בבסיס יש עוד חיילים, וגם לנו יש זכויות-

גילי

רגע, אביה, דוגרי – גם ככה רק הן משתמשות במטבחון. זה באמת משנה מה הן מכניסות לשם?

אביתר

אני לא יכול לתת לה להכניס אוכל לא כשר למטבחון צבאי! כל מה שאני מבקש זה שהיא תפתח רגע את הקופסא, ואם הכל בסדר, אין בעיה שהיא תחמם. אחרת אני צריך לדווח על זה.

בר

אין לו סמכות לזה. תסביר לו, גילי.

גילי מתלבט לרגע תחת מבטיהם המצפים. הוא ממלמל ליולי בחוסר התלהבות מוחלט.

גילי

תני לו רגע לראות.

בר

מה?! גילי! אתה לא קולט שהוא סתם נטפל ליולי כי היא רוסייה?

אביתר

סליחה?! מספיק, תביאי לי את זה-

בר

אל תיגע בה, פשיסט!

בר ואביתר מתנפלים יחד על הקופסא ונאבקים עליה. גילי מנסה להפריד ביניהם ללא הצלחה, עד שלפתע הקופסא מחליקה להם מהידיים, עפה לתוך המטבחון, ומתנפצת. כולם ממהרים לבדוק את הנזק, ונדהמים. יולי מתכווצת תחת מבטיהם השופטים.

יולי

...זה טבעוני?

2. פנים. משרד צבאי – יום.

יוני

שריפמס!?

גילי יושב במשרד מלא בעיטורי גבורה והצטיינויות בספורט. מאחורי השולחן נמצא יוני (30), רס"ן רחב כתפיים.

יוני

מילא קצת פרמזן עם הקציצות, אבל שרימפס? מי מביא לבסיס דברים כאלה??

גילי

היא אוהבת מאכלים אקזוטיים...

יוני מעסה את פניו בעייפות.

יוני

אתה חייב להתאפס על החיילות שלך, גילי.

גילי סופג את המבוכה בשקט.

גילי

אולי אנחנו יכולים להגיד שזה אזור מבצעי, ואז זה מחוץ לתחום השיפוט של הרבנות. כחלק מהחמ"ל.

יוני

מאחר מדי. זה כבר עלה למב"ס. צריך להכשיר אותו מחדש, המטבחון סגור עד להודעה חדשה.

גילי

מה?? אבל הסמב"ציות תלויות בו לכל הארוחות שלהן! אם תסביר למב"ס שזה עניין מבצעי-

יוני

עזוב, אין לי עצבים לזה עכשיו. אני צריך שקט. הדברים כאלה מסתדרים מעצמם.

יוני מסתובב ומפנה את תשומת לבו לעניינים במחשב.

גילי

אבל... מה אני אגיד לחיילות?

יוני תוקע בגילי מבט מרוחק ואדיש.

יוני

שיאכלו בחדר אוכל.

3. פנים. חמ"ל – יום.

נועה

על הזין שלי בחדר אוכל!

בר ויולי נמצאות בחמ"ל עם שתי חיילות נוספות, **נועה (19) וליטל (19)**, שתיהן רב"טיות. גילי מנסה להשחיל מילים בין הצעקות שלהן.

גילי

תאמינו לי, זה לא גרוע כמו שאתן מדמיינות-

ליטל

אבל אני לא יכולה להקפיד שם על הקיטו, גילי!

גילי

זה רק לכמה ימים-

יולי

אבל חשבתי שהמשמרות בחמ"ל חופפות לשעות של החד"א?

גילי

פשוט, כאילו, תאכלו לפני או אחרי...?

נועה

אה, על חשבון השעות שינה שאין לנו??

ליטל

גילי, אני צריכה 8 שעות מטכ"לי!

גילי פונה במבטו לעזרה מבר. היא רק משלבת ידיים.

יולי

אולי אני אלך להתנצל...?

בר מסמנת ליולי להיות בשקט. גילי נאנח.

גילי

תראו, אני יכול לנסות לדבר עם ענת שתבשלו בלשכה. פשוט זה בצד השני של הבסיס וכל הפואנטה שהמטבחון קרוב...

הבנות חושבות בשקט לרגע.

ליטל

זו לא תהיה בעיה אם נוכל לאכול בתוך החמ"ל.

נועה

כן. ונגיד תיתן לנו שעה הפסקה כל משמרת להכין את האוכל. בכל זאת הלשכה רחוקה.

בר

פחח, ממש.

בר מגלגלת עיניים, אבל מפסיקה לגחך כשהיא רואה את גילי מגרד את הסנטר.

בר

אל תחשוב על זה אפילו.

גילי

חצי שעה הפסקה.

בר

גילי!

נועה

שעה.

גילי

טוב שעה, אבל דיר באלק שיוני לא יתפוס אתכן אוכלות
פה.

ליטל

דיל!

ליטל וגילי לוחצים ידיים. היא ונועה נותנות אחת לשנייה כיף וחוזרות לעבוד. יולי גם מנסה להשתתף בחגיגה, אבל בר משקיטה אותה. היא רצה מהר לגילי לפני שהוא יוצא מהחדר.

בר

השתגעת? אתה יודע כמה זמן לקח לי לחנך אותן לא
לאכול פה?

גילי

אנחנו בבלת"מ, אין פתרון אידאלי.

בר

וגם מה הפסקות, אנחנו גם ככה בחוסר כח אדם!

גילי ניגש ליציאה, אבל בר נעמדת בדרכו וחוסמת אותה.

גילי

מה את רוצה שאני אעשה?

בר

שתגיד ליוני שהחמ"ל לא בכשירות מבצעית עד
שמחזירים לנו את המטבחון.

גילי שוקל את דבריה לרגע, אל אז נאנח.

גילי

אני לא יכול לעשות את זה. אבל בואי, זה כולה עד
שיכשירו אותו מחדש. כמה זמן זה כבר יכול לקחת,
יומיים-שלושה?

4. **חוץ. שטח הבסיס – יום.**

כותרת: 'כעבור שבועיים'. ארבעה חיילים דתיים עובדים מחוץ למטבחון, ביניהם אביתר, שלובש חליפת אב"כ, ומדליק מכשיר שנראה כמו להביר. הוא שם לב שגילי מסתכל, ומחייך אליו.

אביתר

בשביל הליבון.

אביתר עונד משקפי מגן, ונכנס יחד עם החיילים אל המטבחון. אור של אש גדולה זוהר מבפנים. מאחוריו, גילי שומע צעקות עולות מתוך החמ"ל.

5. **פנים. חמ"ל – לילה.**

גילי נכנס לחמ"ל. בפנים בר צועקת על ליטל, שיושבת עם הרגליים על שולחן העבודה ואוכלת לה בעצלתיים בזמן שהיא גולשת בטלפון.

בר

...אני אומרת לך שזה מפריע לי!

ליטל

תעזבי אותי, אני בהפסקה.

בר

אבל למה תמיד על העמדה שלי?!

ליטל מתעלמת מבר. גילי ניגש אליהן, ומסמן לה להוריד את הרגליים מהשולחן.

גילי

ליטל...

ליטל

אמרת שמותר!

גילי

לא עם הטלפון.

ליטל

אבל למי זה מפריע? אוף, גם ככה לא טעים לי...

ליטל משאירה את האוכל שלה ויוצאת מהחמ"ל. בר כמעט מורטת שיערות מעצבים.

גילי

מה יש?

בר

אני לא יכולה יותר. כל משמרת או שהן רובצות פה ומשגעות אותי, או שהן בחוץ בהפסקה ואז אני תקועה פה ולא מספיקה לאכול!

גילי

את לא מספיקה לאכול?

בר

מישהי צריכה לוודא שהחמ"ל מתפקד. אני חיה על פריכיות ופתי-בריים...

גילי

למה את לא מכינה בלשכה ואוכלת פה?

בר

לא רוצה לשתף עם זה פעולה. תראה מה נהיה פה, זו מזבלה. אי אפשר לעבוד ככה!

בר מחווה למצב המטונף של החמ"ל, שמלא בשאריות אוכל לא מפונות. ברקע, נועה שרועה על פני שלושה כסאות, ומשלשלת ספגטי לתוך הפה כאילו הייתה קיסר רומי עם אשכול ענבים, שרובו כמובן מחטיא את היעד ומתפזר על הרצפה.

גילי

זה רק לעוד כמה ימים...

בר

פחח, ממש. ראיתי מה הם עושים שם.

הטלפון בעמדה מתחיל לצלצל. בר מתעלמת ממנו.

בר

בקצב הזה אני אשתחרר לפני שהם יסיימו.

גילי

בר.

גילי מחווה לטלפון.

בר

לא. אני לא מוכנה.

גילי

די, נו-

גילי מנסה לענות לטלפון בעצמו, אבל בר חוטפת לו אותו.

גילי

את רצינית?

בר

אני צריכה את המטבחון! כל עוד במקום הזה לא לוקחים את הצרכים שלי ברצינות, אני לא מוכנה-

גילי

בסדר, בסדר! אני אדבר על זה עם יוני. את מוכנה אבל לענות לטלפון בבקשה?

בר מתלבטת לרגע, ואז נאנחת, מתיישבת חזרה בעמדה ועונה.

תצפיתנית (טלפון)

הלו, פקצות, מה לקח לכן שעה לענות?

בר

מה יש, נעמה?

תצפיתנית (טלפון)

חשוד בגדר, סמוך לסימון 34. 50 מטר ומתקרב.

בר

קיבלתי, חשוד בסימון 34, מתקדם לגדר. מקפיצה את הכוחות, תמשיכו מעקב.

גילי

רגע רגע-

גילי לא מספיק לעצור את בר לפני שהיא לוחצת על כפתור אדום גדול, שמפעיל אזעקה.

בר

מה נסגר? אתה רוצה שאני אעבוד או לא?

גילי

יוני.

בר

אוקי ו-? שיט. האוכל.

גילי ובר מסתכלים סביב על הזוהמה שמטנפת את החמ"ל. בר מהר מקימה את נועה ומסדרת כמה שהיא מספיקה מהבלגאן. גילי לא יודע מה לעשות עם קופסת האוכל שליטל השאירה, אז הוא דוחף אותה מהר מאחורי אחד המחשבים רגע לפני שיוני נכנס פנימה.

יוני

יאללה, תן לי את הפרטים- איפה כולן??

גילי

מיד הן באות-

יולי וליטל נכנסות לחמ"ל, מסדרות את המדים תוך כדי ריצה. גילי יכול רק להשקיף מהצד בחוסר אונים על האופן הכאוטי שבו החמ"ל שלו מתפעל את האירוע.

נועה

איפה אמרתם, סימון 44?

ליטל

שיט, אני עם הטלפון!

תצפיתנית (טלפון)

יא אהבלות, הוא בגדר! איפה הכוחות??

חייל (קשר)

חמ"ל, שמישהו יכוין אותנו!

בר

יולי! את יושבת כאן!

יולי

סליחה, סליחה-

יולי מפילה בטעות את קופסת האוכל הנסתר, שנשפכת על ערמת כבלים, ומפילה את כל החשמל בחמ"ל. אור חירום נדלק, ושוב כל המבטים נופלים על יולי הנבוכה.

6. פנים/חוץ. משרד צבאי / מונטאז' בחמ"ל – יום.

גילי יושב במשרד בזמן שיוני צועד הלך ושוב לאורך החדר, רותח מזעם.

יוני

יש לך מזל שהצלחתי להרגיע את המב"ס. אתה יודע
מה יכול היה לקרות אם במקום להסתובב אחורה הוא
היה חוצה את הגדר? מה לא הבנת ב'אני צריך
שקט'??

גילי

אני מבין, יוני, ואני לוקח אחריות מלאה, אבל-

יוני

אבל מה??

גילי

אבל האירוע הזה רק מוכיח שהחמ"ל צריך את
המטבחון. אם פשוט תגיד לרבנות-

יוני מכה בשולחן בחוזקה.

יוני

אין לזה שום קשר לרבנות. לחיילות שלך יש בעיית
משמעת! אתה רוצה שכל הגזרה תושבת בגלל שאתה
לא יודע איך לפקד עליהן?!

גילי מסתכל ליוני בעיניים לרגע, אבל אז משפיל מבט. יוני מרגיע את הנשימה.

יוני

יפה. אני מבין שקשה לך להיות קשוח עם החיילות, אז
בוא אני אעזור לך. תרשום.

גילי פותח את הקלסר בצייתנות ומתחיל לרשום.

יוני

אין יותר הפסקות. אין יותר ללכת ללשכה. ובטח שאין
יותר אוכל בחמ"ל! מעכשיו הסמב"ציות אוכלות כמו
כולם מהחדר אוכל. שמחה יכין להן צלחות שיחלקו להן
בחוף, ופרט לכך, חל עליהן איסור מוחלט לצאת
מהחמ"ל בזמן משמרת. כל זה ברור?

בזמן שיוני מדבר, רץ מונטאז'. חיילים אוספים כל זכר לאוכל ושתייה מהחמ"ל – הם
הופכים החוצה את התיקים של החיילות, מחרימים להן את הבקבוקים, ומרוקנים את כל
הפריכיות והפתיברים שמוסתרים במגירות. מחוץ לחמ"ל, הן מקבלות צלחות מבחילות
מחדר האוכל – נועה וליטל טועמות וישר רצות להקיא. בר זורקת את הצלחת שלה ישר
לפח. החיילות ממשיכות לעבוד ברעב, ונעשות ירודות, עייפות ותשושות.

גילי

כן, יוני.

גילי קם, אבל נעצר ביציאה כשיוני פונה אליו שוב.

יוני

וגילי – חסר לך אם החמ"ל שוב פעם לא מבצעי.

המצב של החיילות במשמרת הולך ומחמיר, עד שבסוף המונטאז' יולי מתעלפת.

7. חוץ. מחוץ לחמ"ל – לילה.

מחוץ לחמ"ל, בר תומכת ביולי שמתקשה ללכת. גילי חולף על פניהן בדחיפות, מנסה לפתוח חפיסת בוטנים קטנה ללא הצלחה.

בר

גילי! יולי התעלפה.

גילי נאנח לרגע, ובא ללכת משם.

גילי

חכו פה שנייה, אני קורא לחובש-

בר

היא לא צריכה חובש. היא צריכה לאכול.

בר מחווה לכיוון המטבחון. חייל מהרבנות יוצא ממנו עם צלחת אוכל טרייה, ומצטרף לחבריו שמפטפטים בקול רם בזמן שהם סועדים סביב השולחן שליד. גילי משפיל מבט ושולף את הטלפון.

גילי

אני אשאל את ענת, אולי נשאר משהו בלשכה-

בר

נו, גילי, באמת...

האינטונציה הביקורתית של בר דורכת את גילי.

גילי

בבקשה לא עכשיו-

בר

זה לא פתרון! תסתכל עליה. פעם הבאה היא יכולה למות! אתה פשוט צריך ללכת ולדבר איתם-

גילי

לא הכל עובד לפי הדרישות שלך, בר!

חיילי הרבנות תוקעים בהם מבט. גילי מנמיך את הקול.

גילי

קחי, שתאכל את זה.

גילי זורק לבר את חפיסת הבוטנים, וצועד משם בסערה. בר מושיבה את יולי על מדרגות הכניסה לחמ"ל, ומנסה לפתוח את החפיסה, אבל היא משתמשת ביותר מדי כח והבוטנים נשפכים על הרצפה. יולי מניחה עליה את הראש בעדינות.

יולי

אני כל כך רעבה...

בר שומעת את החיילים הדתיים צוחקים מאיזו בדיחה, ומתפזרים. רק אחד מהם נשאר לשמור על המטבחון. צל קר נופל על פניה.

בר

יולי? תעצמי עיניים לרגע.

8. חוץ. שטח הבסיס – לילה.

גילי צועד בנחרצות, עדיין נסער. אבל אחרי כמה צעדים הוא נעצר, ופותח את מחברת המשימות שלו. גילי מדפדף לעמוד עם הכותרת: "קצין חמ"ל – הגדרת התפקיד". מתחת לרשימה ארוכה של משימות מודבקות תמונה של קצינה וחיילות, ביניהן בר כחיילת צעירה, שמאחלות לגילי "בהצלחה בתפקיד". גילי פולט אנחה ארוכה.

9. חוץ. מחוץ לחמ"ל – לילה.

גילי חוזר לחמ"ל עם קרטון פיצה.

גילי

היי, תראו מה הבאתי-

גילי מופתע לגלות שהכניסה לחמ"ל ריקה. משהו מרשרש בשיחים מאחורי החמ"ל. גילי ניגש אליהם לאט ובזהירות.

גילי

בר...?

הרעשים הולכים ומתחדדים – מעין ליקוקים רטובים? גילי בא להסיט הצידה את השיחים, כשלפתע בר מופיעה מאחוריו. גילי אווז את ליבו בבהלה.

בר

היי גילי.

גילי

וואי. היי בר. סליחה, הבהלת אותי. תגידי, ראית את יולי...?

גילי תוקע מבט בשיחים.

בר

היא אוכלת איזה משהו שמצאתי לה, אנחנו תכף חוזרות לחמ"ל.

גילי מרים גבה כשהשיחים פולטים חרחור קולני.

בר (לחישה)

היא מאוד רעבה. מה זה?

גילי

מה? אה, סתם, הייתי בחוץ, אז חשבתי כבר להביא לכן פיצה. אבל אם כבר הסתדרתן, לא חשוב-

בר

מה? ברור שנשמח לפיצה!

בר לוקחת את המגש.

גילי

זה עם חצי מגש פטריות, אני יודע שאת אוהבת.

בר

וואי, תודה. לא היית צריך

גילי לוקח רגע בזמן שבר בוחנת את התוכן של מגש הפיצה.

גילי

סליחה שהרמתי את הקול מקודם. זה לא היה במקום, אני מתנצל.

בר

הכל טוב, באמת.

גילי

וגם לגבי המטבחון, את צודקת. אני אדבר על זה עם יוני מחר על הבוקר. ואני גם אעבור שם עכשיו לצעוק על הרבנות, כי ואללה זה מה זה לא לעניין שהם מכינים שם אוכל-

בר

לא לא, גילי, זה בסדר. תעשה את זה כמו שצריך, שלא יהיו בלגנים. אני סומכת עליך.

גילי

את- את בטוחה?

בר

וסליחה שלחצתי עליך מקודם. אני באמת קצת מגזימה לפעמים.

גילי

מה? לא, בר, את מצוינת. כאילו את אחלה, את- אני לא יודע מה הייתי עושה בלעדייך.

גילי ובר חולקים רגע של מבוכה מחויכת. האווירה מופרת רק על ידי רעשי זלילה וזעקה קטנה שעולה מאחורי השיחים, אבל שניהם מעמידים פנים שהם לא שומעים אותה.

בר

אז אני אלך להביא לה את הפיצה-

גילי

בטח! סליחה שהפרעתי. תתקשרי אלי אם אתן צריכות עוד משהו. לילה טוב!

בר

לילה טוב!

בר נכנסת עם הפיצה אל מאחורי השיחים. גילי חוזר לכניסה לחמ"ל, ושם לב שהחייל ששמר על המטבחון נעלם. אבל אז הוא מבחין בבוטן על הרצפה, מנקה אותו בקטנה על המדים, זורק לפה, והולך משם.

10. חוץ. שטח הבסיס – יום.

כותרת: "כעבור שבוע. גילי חוזר מסופ"ש בבית". גילי צועד בבסיס עם תרמיל גדול על גבו בזמן שהוא מדבר בטלפון.

גילי

כן. כן. לקחתי אותה, אל תדאגי. היא אצלי ביד. לגבי שישי הבא, יש אצל בן חיים שיפוצים, יש סיכוי שנוכל לעשות את הדי.אן.די אצלנו? רק בסלון כזה. מעולה. טוב אני חייב לנתק. לאב יו. ביי אמא, ביי.

גילי רואה את בר ויולי חולפות ליד עם צלחות בידיהן, ומנופף להן.

בר

היי גילי. איך היה בבית?

גילי

עלא כיפאק. מה איתכן? יולי, איך את מרגישה?

יולי

הרבה יותר טוב.

בר שמה לב שגילי מסתכל על הבשר המזמין שמעלה אדים מהצלחות שלהן.

בר

מהחד"א. חיממנו בלשכה.

גילי

זה מהחד"א? וואי, מריח טוב!

יולי

נכון?? אני מוכנה להרוג בשביל בשר כזה.

יולי מתגלגלת מצחוק מהבדיחה של עצמה, אבל אז מוסחת על ידי חייל דתי שחולף לידם. גילי מחליף מבטים עם בר.

בר (לוחשת)

היא עוד מתאוששת.

גילי

אה-ה. קיצר אני אתאפס על כמה משימות שהצטברו לי מהסופ"ש, נעבור אחר כך ביחד על הסידור של המשמרות. שיהיה בתיאבון.

בר ויולי מתיישבות על ספסל ליד החמ"ל. ליד המטבחון, אביתר יושב עם חבורת החיילים הדתיים, שרכונים קדימה ומתלחשים ביניהם בשקט באווירה מתוחה. גילי ניגש אליהם.

גילי

היי אביה. אתם לקראת סיום, נכון?

אביתר

עדיין לא. היו לנו סיבוכים.

גילי

מה סיבוכים? תעשה לי טובה, ראיתי שאתם כבר מכינים פה אוכל-

אביתר

עדיף שלא תתערב, גילי.

גילי משתתק כשאביתר מניח יד על נשק שהוא עד כה לא שם לב אליו.

שמחה

גילי! בוא הנה!

ממרחק קצר משם, שמחה הרס"ר מסמן לגילי להצטרף אליו ליד פח זבל. גילי משתהה במבטו על אביתר לרגע, ואז צועד אחורה בזהירות לעבר שמחה.

גילי

שמחה, קרה משהו עם הרבנות?

שמחה

תגיד לי, נראה לך שאני מצלחת לחיילות שלך כל ערב בשביל הכיף שלי?

שמחה מצביע על פח הזבל, שגולש מרוב צלחות פלסטיק ואוכל עבש שממלאים אותו.

גילי

מה זה?

שמחה

האוכל שאני מכין לחיילות שלך, גאון.

גילי מרים את אחת הצלחות ומסתכל עליה בחשדנות.

גילי

לא יכול להיות. אז מה הן אכלו כל הסופ"ש?

שמחה

מעניין לי את התחת. מעכשיו אתה יכול להכין להן בעצמך. וגם דיר באלק, אם אתה לא שולח לי זימון על התורנויות עד מחר בבוקר אני תולה אותך!

שמחה הולך משם בסערה. המבט של גילי נודד מהחיילים המתגודדים במטבחון, לבר ויולי שסועדות להן בשביעות רצון, ובסוף אל הצלחת שבידו. פניו נמלאים דאגה.

11. חוץ. שטח הבסיס – לילה.

ממרחק סביר, גילי מתצפת על החמ"ל. הוא משקיף על בר ויולי נכנסות פנימה, וזמן קצר לאחר מכן על נועה וליטל יוצאות החוצה. לאחר מכן, שקט. הרעש היחיד מגיע מחייל דתי ששומר על המטבחון ומעיין בספר. גילי בודק מה השעה, ומסתכל על פח הזבל הגולש שליידו. הוא פולט נשיפה מתוסכלת.

גילי

ברור שזה היה רעיון מטומטם...

גילי מתחיל לקום, כשלפתע נשמעת אנקה קצרה. הוא מסתכל חזרה על הזירה, אך לא רואה כלום בחמ"ל. אבל כשהוא מסתכל על המטבחון הוא קולט שהחייל הדתי נעלם, ושם לב לתזוזה כלשהי בשיחים. גילי ניגש אליהם לאט ובזהירות – שוב נשמעים הצלילים הרטובים. גילי אוזר לרגע אומץ, ואז מסיט הצידה את השיחים. מאחוריהם הוא מגלה מחזה אימים – בר רוכנת מעל החייל הדתי, ששוכב על האדמה. יש לו פצע מדמם ענק בצוואר ועיניו בוהות באוויר בריקנות.

גילי

בר??

בר

ג- גילי!

גילי

הכל בסדר? למה יש לך- אומייגד!

גילי מהר מתכופף לבדוק את החייל.

בר

אני יכולה להסביר-

גילי

הוא מת??

בר

אממ, כן.

גילי

מצאת אותו פה? מה, תקף אותו תן?

בר

ל- לא, לא בדיוק...

גילי

אולי זה כדור תועה מהמטווחים?

בהדרגה הבהלה של בר מתחלפת באי נוחות. לפתע גילי קופא.

גילי

אומייגד. יכול להיות שחדר גורם עוין לבסיס.

גילי נעמד, שולף את הטלפון שלו ומחפש בבהלה באנשי קשר.

בר

לא, גילי, זה לא-

גילי

פח"ע, פח"ע, פח"ע!-

בר

אתה לא צריך-

גילי

דותן קצינתו היום-?

בר

גילי!

גילי

מה?

בר

לא חדר אף אחד לבסיס.

גילי

איך את יודעת את זה?

בר

אני הרגתי אותו.

גילי מפסיק להתעסק לרגע בטלפון, אבל אז מצקצק ומשגר לבר מבט קצר רוח.

בר

אני רצינית.

גילי

מה כי את שונאת דתיים?

בר

לא. כאילו- לא, לא.

גילי

אז חלאס, זה לא מצחיק.

גילי חוזר לטלפון. בר לוקחת נשימה עמוקה.

בר

כי... כי אני רעבה. הרגתי אותו כדי לאכול אותו.

גילי עוצר. הוא מפסיק להתעסק בטלפון, ולראשונה מסתכל על בר ליותר משנייה. לפתע הוא קולט את כל הסצנה שמולו מחדש – הוא שם לב לסימני הנשיכה שעל הגופה, לסכין הפלסטיק המדממת שבידה של בר, ולשפתיה המרוחות בדם.

גילי

מה?!

בר

הרגתי אותו כדי לאכו-

גילי

לא מה- למה את אוכלת אותו?!

בר

טוב זה לא כאילו השארת לי ברירה!

גילי

מה זאת אומרת?

בר

הסברתי לך שאין מה לאכול אבל אמרת לי להסתדר בעצמי. אז הסתדרתי.

גילי

בגלל זה החלטת לאכול חייל????

בר

מה ציפית שאני אעשה?

גילי

לא יודע- אבל ישר חזרתי להתנצל! בחיאת בר, הבאתי לכן פיצה!

בר

לא, אתה "התנצלת" כדי שתוכל להרגיש יותר טוב עם עצמך, ואת הפיצה הבאת כבר אחרי שהבעיה נפתרה. וגם בוא, פיצה שמש...

גילי

...אבל איך כל זה מצדיק קניבליזם? בר, את קולטת מה עשית??

בר

לא. השארת לי. ברירה. ואם למישהו בבסיס הזה מגיע שיאכלו אותו, זה הרבנות.

גילי בוהה בבר בפה פעור. הוא תופס את הראש בין ידייו ומתחיל לפסוע במעגלים סביב הגופה בזמן שהוא ממלמל לעצמו. בר משלבת ידיים.

בר

כל זה לא היה קורה אם פעם אחת היית מקשיב לי מאז שסגרו לנו את המטבחון.

גילי

אני- אני לא- אוי ואבוי... יוני הולך להרוג אותי...

בר מגלגלת עיניים ופולטת אנחה עצבנית.

בר

טוב, נראה לי הכי טוב שניקח אותו רגע לחמ"ל, ואחרי זה אני אקרא לשאר הבנות.

גילי קופא כשבר מסמנת לו להרים את הגופה מהרגליים.

גילי

מה? לא, בר, שיהיה ברור – את לא מטילה את האחריות לטירוף הזה עלי.

בר

מה זאת אומרת? אתה המפקד שלי, ברור שזה באחריותך.

גילי

לא אם השתגעת והחלטת לרצוח מישהו!

בר

א' זה לא רצח, זו הגנה עצמית, וב' אני מנסה להסביר לך שאני לא היחידה ש-

גילי

הגנה עצמית...? למה אני בכלל- את חולה בנפש, בר! נכנסת לשיגעון הקניבלי הזה על דעת עצמך. זו בעיה שלך, ואני לא רוצה שיהיה לה שום קשר-

גילי בא ללכת, אבל איך שהוא עומד לצאת מהשיחים נועה, יולי וליטל נדחפות פנימה אחת אחרי השנייה, עם סכו"ם וצלחות בידיהן.

ליטל

זוזי!

יולי

אח! את דורכת עלי!

נועה

מה-מה-מה, מה אוכלים היום...

ליטל

אוף נו בר! רציתי לטעום אותו טרי-!

ליטל קופאת כשהיא רואה את גילי. נועה ויולי מתנגשות בה מהמומנטום.

ליטל

ה- היי גילי. אומייגד, למה שוכב שם חייל מת...?

ליטל נותנת מרפק לנועה שתסתיר את הסכו"ם מאחורי גבה. הבנות מנסות לחייך לגילי כמה שיותר בתמימות.

12. פנים. חמ"ל – לילה.

גילי רכון קדימה על כיסא במרכז החמ"ל. החיילות עומדות מולו בצייתנות.

גילי

אז רק כדי לוודא שאני מבין. בעקבות הסיפור עם המטבחון והנהלים החדשים, ולמרות שדאגתי שיהיה לכן אוכל מהחד"א...

נועה

זה לא אוכל. זה ביזיון.

גילי

...גוועתן ברעב, ומשום מה הצעד הלוגי הבא היה לצוד ולאכול חיילים מהרבנות הצבאית...

ליטל

בר צדה אותם. נועה ואני רק אכלנו.

גילי

...ולמסקנה הזאת הגעתן כי כשבאתן עם הבעיה למפקד שלכן, כלומר אלי, לא קיבלתן שום מענה.

בר

כן. נשמע די מדויק.

גילי

הממ. כשכל הצוות מעורב זה באמת נראה פחות טוב. אז זה החייל השני? מה עשיתן עם הראשון?

בר

את העצמות נתתי לכלב בש"ג, את השאר אכלנו.

גילי

זה כל מה שאכלתן שבוע שלם?

יולי

בגוף של אדם בוגר יש יותר ממאה אלף קלוריות.

יולי מחייכת בגאווה על תרומתה לשיחה.

גילי

אה-ה. וחץ ממני, יש עוד מישהו שידע על זה?

בר

רק אתה ואנחנו.

גילי חושב בשקט לרגע, ואז מתחיל לרשום בזריזות במחברת שלו.

ליטל

גילי, אנחנו בצרות? אני לא רוצה ללכת לכלא!

נועה (לוחשת)

אל תדאגי, אני אגן עליך.

גילי

אוקיי, זה מה שאתן הולכות לעשות. נועה וליטל, לכו למטבחון, ותסדרו שם שיראה כאילו הייתן באמצע בישולים. אחרי זה נביא לשם את המנוח וכשנקרא לעזרה נספר שהוא תפס אתכן מבשלות במטבחון, ושבמסגרת העימות הוא מעד ובצער רב... נפצע בצוואר ומת.

נועה

...מישהו באמת יאמין לזה?

גילי

כן, מה. אנשים נופלים, זה קורה. יאללה, לעבודה. בר,
יולי, תעזרו לי לקרב אותו לכניסה, צריך לנקות לו קצת
את הדם.

נועה וליטל יוצאות החוצה. גילי ויולי מתחילים לנקות את הגופה עם צמר גפן ומגבונים.

בר

גילי, אני לא אוהבת את התוכנית הזו.

גילי

יש לך רעיון יותר טוב?

בר

מרגיש לי שלהוציא את זה החוצה רק יוביל לצרות.

גילי

אז מה את רוצה שנעשה? שנאכל גם אותו?

יולי ישר מסתכלת על גילי בציפייה. הוא מכבה אותה במבטו.

גילי

לא.

בר

תחשוב על זה. ככה לא עלו עלינו במשך שבוע.

גילי

ואיך את מתכוונת להסביר את זה ששני חיילים פשוט
"נעלמו"?

בר

הם מהרבנות הצבאית, מי כבר ישים לב-

גילי

לא אוכלים יותר אף אחד. נקודה.

ליטל

גילי!

ליטל קוראת לגילי מחוץ לחמ"ל. גילי ניגש לכניסה.

גילי

כבר סיימתן...?

ליטל

פתאום הוא הגיע למטבחון והוא היה כזה, "מה קורה
פה, אתן לא אמורות להיות כאן, איפה אבינועם", אז
נועה נתנה לו דחיפה קטנה שהוא יעוף משם, אבל אז
הוא החליק, ו- ו- ו-

נועה מצטרפת לליטל בכניסה לחמ"ל. היא גוררת אחריה גופה של חייל נוסף מהרבנות.

נועה

נשבעת שזה היה בטעות.

גילי מעסה את ראשו בכאב.

גילי

אוי וויזמיר... טוב, נגיד שזו הייתה תאונה כפולה.
פשוט, באמת תשדלו שזה יראה אמין.

גילי מזרז את נועה וליטל, שחוזרות לעבוד במטבחון, ואז פונה חזרה לחמ"ל.

בר

אתה רואה? אנחנו סתם מסתבכים.

גילי

אתן לא הולכות לאכול עוד חיילים! יולי!

יולי מפסיקה לכרסם את האצבע של החייל המת.

בר

לא זה העניין. תחשוב על זה. אם נדווח על זה יכולה
להיות חקירת מצ"ח. ליטל צודקת, עוד יכול להיות
שמישהי מאיתנו תלך לכלא!

גילי מחמיץ פנים ומושך בכתפיו במחווה, "כאילו, כן."

בר

...לא אכפת לך שאנחנו יכולות ללכת לכלא?? חשבתי
שאתה מנסה לעזור!

גילי

אני מנסה למזער נזקים. אבל בואי נהיה ריאליים –
שלושה חיילים מתים. ברור שמישהי הולכת לכלא!

ליטל

גילי...

מחוץ לחמ"ל, ליטל ונועה שוב מחכות לגילי, הפעם עם שתי גופות.

נועה

זה באמת היה בטעות.

גילי

תגידו לי אתן רציניות?!

ליטל

בקושי נגענו בו, גילי! יש להם משהו דפוק בעצמות!

גילי

אני כבר לא... טוב קודם תכניסו אותם פנימה לפני
שמישהו יראה. יולי!

כשגילי פונה חזרה לחמ"ל הוא רואה את יולי עם אצבע כרותה מבצבצת מהפה שלה. הוא
מגרש אותה מהגופה שתשב בצד, ומנסה ללא תועלת להצמיד את האצבע חזרה ליד.

גילי

איך לעזאזל נסתיר את זה...

בר

וכל זה מאוד נח לך, לא? הייתה תאונה במטבחון, הכל בין הסמב"ציות לרבנות, ואתה? ידיים נקיות.

גילי

הידיים שלי באמת נקיות!

בר

למה אי אפשר למצוא פתרון שמגן גם עלינו??

גילי

תסתכלי עליהן – איך אפשר להגן על זה?

בר

זה קרה במשמרת שלך! פעם אחת תיקח אחריות!

גילי

כבר אמרתי לך, אין לזה שום קשר אלי!

ליטל

גילי...?

קולה המפוחד של ליטל שוב מושך את גילי החוצה.

גילי

בבקשה אל תגידו לי שהרגתן עוד-

ליטל ונועה עומדות בכניסה עם הידיים מורמות למעלה. אביתר עומד מאחוריהן עם רובה מכוון עליהן.

אביתר

ידיים למעלה! גם אתה, כולם לפינה!

אביתר דוחף אותם פנימה. גילי והחיילות מצטופפים בפינת החמ"ל עם ידיים מורמות.

אביתר

מהחיילות שלך לא ציפיתי ליותר, אבל ממך? אתה צריך להתבייש, גילי!

גילי

אביה, זה לא מה שזה נראה, ניסיתי-

אביתר

שקט! עשית מספיק נזק, אידיוט. אבל אתן – אין לכן אלוהים, נבלות! כל זה בשביל מה, מקרר מסריח ומיקרו שלא עובד?!

בר

אם זה לא לטעמך אתה מוזמן להחזיר.

הבנות מתרחקות מאביתר כך שמרכז הבמה מפונה לבר.

אביתר

זה היה רעיון שלך, נכון? להעלים אותנו אחד-אחד עד
שהמטבחון יחזור להיות שלך, מנובלת?!

בר

הרעבתם אותנו, עלוקות!

בר ואביתר פוצחים בריב צעקות קולני. גילי מנסה להרגיע אותם מהצד, ללא הצלחה.

גילי

בר, אל תעני- אביה בבקשה תוריד את הנשק-

אביתר

כולכן חולות נפש, רק מוח סוטה יכול היה לחשוב על
דבר כזה!

בר

תעשה לי טובה, אני ממש לא הראשונה פה שחשבה
"לאכול" את אחד החיילים שלך.

אביתר

על מה את מדברת, מכשפה?!

בר

כולם יודעים שאתה חם על הקטן של אבינועם!

אביתר פוער פה בהלם, ומרוב זעם דורך את הרובה ומכוון אותו על בר.

אביתר

יא חתיכת-

גילי

לא!

גילי מזנק ודוחף את אביתר לפני שהוא יורה. אביתר מועד הצידה, מחליק, ואז דופק את
הראש על הפינה של השולחן ומתמוטט. החמ"ל משתתק, ואביתר שוכב על הרצפה ללא
נוע. הדממה מופרת רק כשנועה ניגשת אליו ונוגעת בו בעדינות עם הרגל.

נועה

...הוא מת.

גילי

אבל- רק רציתי שהוא לא- לא התכוונתי-

ליטל

אתה רואה?? אני אומרת לך, חסר להם סידן או משהו!

גילי

אוי לא... אוי ואבוי...

בר

גילי, אין זמן אנחנו חייבים להסתיר-

גילי

למה ענית לו?!

בר

מה? הוא עמד לירות בי!

גילי

תמיד את והאגרסיות שלך – כל הסיוט הזה באשמתך!
לא יכולת פעם אחת לסתם את הפה?!

בר

סליחה?! אחרי כל מה שאני עשיתי בשביל החמ"ל
הזה, אין לך שום זכות-

ברקע, הטלפון מצלצל. יולי עונה, וקולה העייף של התצפיתנית עולה ברמקול.

תצפיתנית

חמ"ל, חמ"ל, חשוד מתקרב לגדר, 50 מטר מסימון 37.
יאללה כוסאומו תפעילו ת'אזעקה.

גילי ובר (ביחד)

יולי, לא!

הם צועקים מאוחר מדי – יולי כבר לחצה על הכפתור האדום, ואזעקת החירום מתנגנת.

יולי

סורי...

הבנות מתרוצצות בפניקה. גילי צונח אל הרצפה. בר מנסה להקים אותו, אבל הוא רפוי.

בר

קום קום, גילי, יש עוד זמן, אנחנו יכולים להספיק-

גילי

די, בר. יוני עומד לראות את הכל. זה אבוד.

בר

אוף- אבל למה אתה תמיד כזה אפס?!

גילי משתתק. בר מתנשפת לרגע, ואז ממשיכה בשקט.

בר

אני יודעת שאתה מנסה לעזור. אבל אתה לא יכול
פשוט להרים ידיים כל פעם שיש התנגדות. אתה
המפקד שלנו, גילי. אנחנו צריכות אותך.

גילי מסתובב, ורואה את כל חיילותיו מחכות בדאגה להנחיותיו.

13. פנים. חמ"ל – לילה.

יוני נכנס לחמ"ל, ונעצר בבאת אחת. הוא סוקר את החדר – שקט תעשייתי. בר ויולי
יושבות בעמדות ומדברות בטלפונים. גילי מקבל את פניו בכניסה בעמידת דום, ומלווה
אותו לעמדה בזמן שהם מדברים.

יוני

תנו לי את הפרטים.

בר

חשוד צפונית לסימון 36, כ-20 מטר מהגבול, מתקדם
צפונה, כרגע עדיין לא מתקרב לגדר.

גילי

כבר דיברנו עם הגדוד, הם בכוננות.

יולי

תצפי מזהים עוד חשוד שמצטרף אליו.

יוני

איפה התיק של הגזרה?

יוני מחטט במגירות של החמ"ל. גילי כמעט מתעלף כשהוא רואה זרוע של חייל מבצבצת
מהארון שיוני עומד לפתוח.

גילי

ב- בוא תהיה מול המסך, אני אמצא אותו.

יוני חוזר לעמדה. גילי ניגש לארון, ומגיש את היד פנימה לליטל, שמצטופפת בתוך הארון
יחד עם גופה מקופלת של חייל מהרבנות.

ליטל

סורי, הוא מחליק לי.

גילי מחווה בידו "איפה?". ליטל מצביעה למעלה. גילי עולה לחלק העליון של הארון, שם
הוא מוצא את נועה, שנמחצת בין שני חיילים פוזלים. היא כבר מוכנה מראש עם התיקיה
שהוא מחפש. גילי נותן לה חיוך מעודד, סוגר את הארון ומוסר ליוני את התיקיה.

יוני

אגב, איפה נועה וליטל?

גילי

הן... לא מרגישות טוב.

יולי

הם מתקרבים לגדר.

יוני

יאללה, תקפיצו את הכוחות.

יוני פותח את הקלסר, ומעווה את פניו.

יוני

יש פה ריח רקוב.

בר

פיזרנו רעלים נגד חולדות לפני כמה ימים. בטח אחת
נתקעה במזגן.

גילי נותן סימן ליולי, שמהר מרססת ספריי מאחורי הגב של יוני.

יולי

שיט! תצפי איבדו אותם, יש יותר מדי ערפל. פעם אחרונה ראו אותם מתקדמים צפונה.

חייל (קשר)

חמ"ל, אנחנו בסימון 37, אין פה כלום. מה עכשיו?

בר

רדו דרומה ל-34.

יוני

היא כרגע אמרה שהם מתקדמים צפונה-

בר

פעם קודמת הם היו ב-34. זה כנראה היה סיור מקדים, רוב הסיכויים שהם יחזרו לשם.

חייל (קשר)

חמ"ל, חזור שנית? לרדת דרומה?

יוני מסתכל לגילי. הוא נותן הנהון מאשר.

בר

חיובי, תתקדמו לסימון 34.

חייל (קשר)

רות.

האווירה בחמ"ל נעשית מתוחה בזמן שהם ממתינים. פתאום בר מושכת לגילי בשרוול – היא מראה לו שלולית של דם שמצטברת מתחת לארונות. גילי מנסה לגשת אליה בחשאי, אבל יוני מושך אותו חזרה ומסמן לו להישאר לידו.

חייל (קשר)

חמ"ל, אנחנו ב-34. יש פרצה בגדר, מזהים עקבות, הולכים אחריהם עכשיו.

יולי

רק לי נעשה חם?

יולי מורידה את החולצה של המדים, וזורקת אותה כך שהיא מסתירה את השלולית.

חייל (קשר)

מזהים תנועה, 100 מטר מאיתנו.

לפתע עולה קול מעומעם מהרצפה. הוא מלווה בדפיקות בהולות.

יוני

ששש. אתם שומעים את זה?

אביתר (OS)

הצילו, הצילו!

יוני מאתר את מקור הרעש מתחת לבלוק של הרצפה הצפה של החמ"ל. בר ויולי מסתכלות על גילי בפניקה. יוני מסיר את הבלוק לאט ובזהירות.

אביתר (OS)

אני עדיין חי, אני פה הצילו-

לפני שיוני רואה מה יש בפנים, גילי מסתער פנימה עם המחברת שלו, ומכה במשהו בפנים שוב ושוב עד שהרעשים מפסיקים. יוני והחיילות מסתכלים עליו בהלם – הקלסר שלו מוכתם בדם. גילי מחייך אליהם בתמימות.

גילי

חולדה סוררת.

תשומת הלב חוזרת לאירוע החירום כשהחייל עולה שוב בקשר.

חייל (קשר)

חמ"ל, אנחנו רואים אותם. שני גברים חמושים, כ-50 מטר מאיתנו. מתקדמים אליהם עכשיו.

החדר קופא לכמה רגעים מתוחים.

חייל (קשר)

עצרנו אותם, חוזר שנית, עצרנו אותם. האיום נוטרל, אין נפגעים. מביאים אותם עכשיו למעצר.

כל החדר פולט אנחת רווחה. גילי טופח לבר על הכתפיים.

גילי

תמשיכו להיות איתם בקשר עד שהם חוזרים.

יוני

גילי, בוא רגע החוצה.

יוני מסמן לגילי להצטרף אליו בחוץ. בר וגילי מחליפים מבטים מודאגים.

14. חוץ. שטח הבסיס – לילה.

גילי מצטרף ליוני, שמדליק סיגרייה מחוץ לחמ"ל.

יוני

אולי חשבת שלא שמתי לב...

גילי מתכווץ, אבל מופתע כשיוני רק מניח יד על כתפו.

יוני

אבל עבודה יפה. יש עוד כמה פינות לשייף – ותבדוק בבקשה את העניין עם החולדות – אבל רואים שהחיילות עברו כברת דרך מאז האירוע הקודם. החזרת את המשמעת לחמ"ל. כל הכבוד.

יוני מושיט יד לגילי. גילי לוחץ אותה בהוקרת תודה שקטה. יוני בא ללכת, אבל הוא נעצר כשהוא שם לב למטבחון הריק.

יוני

מה, הם סיימו?

גילי

פ- פחות או יותר.

יוני

מה אמרתי לך? הדברים האלה נפתרים מעצמם.

יוני מגחך לעצמו, ומשאיר גילי לבד.

15. חוץ. שטח הבסיס – יום.

מחוץ לחמ"ל, גילי עובר על רשימת משימות במחברת יחד עם בר.

בר

...את המדים כיבסתי והעברתי לאפסנאות, ליטל
קוברת עכשיו את העצמות מאחורי החמ"ל, ונועה
עוברת עם אקונומיקה על הכל בפנים.

ליטל עוברת ליד עם את חפירה, נועה גורפת מים החוצה מהחמ"ל. גילי מסמן שלושה וי-ים בקלסר.

גילי

אוקי, אוקי. ומה לגבי שאר ה... חלקים?

בר

לזה יולי דואגת.

בר מחווה ליולי שבדיוק יוצאת מהמטבחון עם פשטידת בשר טרייה. קצין שחולף ליד מתלהב מהריח.

גילי (לוחש)

איך אף אחד לא שם לב שהם נעלמו?

בר מחייכת בסיפוק עצמי רב ומושכת בכתפיים. גילי מתחלחל.

גילי

כל עוד זה לא נכנס לצלחת שלי.

גילי חוזר להתעסק במחברת ומסמן וי.

גילי

טוב, אז אם כל זה מאחורינו, בואי נראה מה נשאר לי
לעשות... עם הסיכום סיימתי, מצגת למב"ס סיימתי...
סיימתי, סיי- אוי שיט. שכחתי לשלוח ל-

שמחה

גילי גלילי.

שמחה מופיע מאחורי גילי.

גילי

שמחה! בדיוק התכוונתי-

שמחה

שלושה שבועות שאתה והחיללות כפויות הטובה שלך
מורחים אותי. אבל יש סוף לכל תעלול!

עם כל משפט שמחה לוקח צעד קדימה, וגילי נסוג צעד לאחור.

גילי

תן לי רק להסביר-

שמחה

נגמרו התירוצים! יש לי פה מסמך חתום מהמב"ס
שמאשר לסמב"ציות שלך לעשות תורנויות. אני הולך
לטחון לכם את הצורה!

גילי נתקל בקיר מאחוריו. יולי, נועה וליטל מצטרפות לבר ומשקיפות מהצד על המתרחש
בדאגה. גילי נאנח. נראה שהוא עומד להיכנע לדרישותיו של שמחה, אבל לפתע מבטו נח
על פשטידת הבשר שיולי בדיוק הוציאה מהתנור. נדלקת לו נורה.

גילי

יודע מה? אתה צודק, הגיע הזמן שגם החיילות יעבדו
במטבח. באמת נגמרו לנו התירוצים.

שמחה קורן מאושר.

שמחה

כבר חשבתי שלא תתעשת, גילי!

גילי

תעזרי לו בבקשה עם התיאום של המשמרות
והתורנויות. לך איתה לחמ"ל.

גילי שולח את בר לפני שהיא מספיקה למחות.

שמחה

אתן תראו, לא כזה נורא במטבח. מה את אוהבת, עוגת
שוקולד? פנקייקים?

יולי מראה לשמחה בגאווה את פשטידת הבשר שלה.

שמחה

בשר? אל דאגה, גם מזה תכינו...

אבל כשבר מסתכלת אל גילי אחורה בדאגה, הוא עושה לה סימן קטן שאומר "את יודעת
מה לעשות". שמחה מזמזם לעצמו כשהוא מובל על די החיילות אל תוך החמ"ל.

שמחה

מה-מה-מה, מה אוכלים היום...

גילי מזדנב מאחור – הוא מוודא שבר, שמחה והחיילות נכנסים פנימה, סוגר מאחוריהם
את הדלת, ומצמיד אליה את האוזן. אחרי כמה רגעים נשמעת צרחתו של שמחה,
שנקטעת במהירות. מרוצה, גילי מחפש את המשימה של רס"ר המטבח במחברת, ומסמן
עליה וי.